

Register.

- A;e 2. Skogssnuvan och skogsmannen.
A;f 3. Bäckhästen.
" 4. Bäckhästen.
F: 5. Kasta smutsigt vatten på elden.
G. 6. Vällingklockan på Orupsgården.
I:c 7 "En sådan vinter man aldrig skådat..." /fragment/
I:d 8 Oregårdsvisor /fragment/
I:h 9 Gåtor.
I:i 10 Ortöj.

Skogssnuvan.

Skogssnuvan.

Det var en man, som passade en kolmila. Då kom "skövsnuan" och ville värma sig. Hon var alldeles naken och mycket vacker fast på ryggen såg hon ut som ett baktråg. Hon frågade mannen vad han hette. "Ingen", sa mannen. Det tyckte "skövsnuan" var också ett namn att ha. Då grep mannen plötsligt en eldbrand och körde den upp mellan benen på "skövsnuan" där hon satt och stretade vid elden. Hon skrek till. Då kom Skogsmannen och frågade vad som stod på. "Ingen" har bränt mig", Skogsmannen sa "skövsnuan".

- "Har ingen bränt dig, varför sitter du då här och skriker? Hem med dig genast!"

Och "skövmannen" och "skövsnuan" försvunno.

2255

3

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Bäckahästen.

När bäckahästen gick upp i husen blev
det dåligt väder.

Bäckahästen.

Slane
Frosta hd.
Högseröds sn.

2255

4.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Bäckhästen.

Det var en man, som var ute och gick. Så skulle han gå över en bäck. I den var så mycket vatten att han ej kunde ta sig över. Då såg han att en vit häst gick och betade vid åkanten ett stycke därifrån. Troende det var grannens häst satt han upp och styrde hästen ut i bäcken. Men när hästen kommit till mitten försvann den plötsligt i det den skrattade till och mannen fick simma i i land. Det var bäckhästen.

Bäckhästen.

2255

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

5.

Kasta smutsigt
vatten på elden.

Om man kastade smutsigt vatten
på elden, blev "hören" smutsig, när
den skulle huggas.

Kasta smutsigt
vatten på elden.

Orup
Trösta
Korsnäs 101
1929

LUNDS UNIVERSITETS-
FOLKMINNESARKIV

2255

1829 i Lilla Västerås
1829 i Lilla Västerås 6.

Vällingklockan
på Orupsgården.

Förr i världen sa folk att när
vällingklockan på Orup ringdes, så sjöng
den:

Bälhonga, bälhonga
kommen hem
fån I välling och sur sill.

Vällingklockan
på Orupsgården.

Fragment av visa.

En sådan vinter man aldrig skadat
på tjugo, trettio till fyrtio år,
båd ung och gammal den har jag frågat,
men knappast den, som har gråa hår
kan minnas maken till denna Bore,
till denna kung i sin vita skrud,
ty han har piskat båd små och stor
och lärt oss alla att veta hut

.....
.....
Ej vid stationer ha tågen stannat,
där man utan husrum och utan mat
man hackar tänder så förbannat
och leva kostligt på ringa stat

.....

2255

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Fragment av visor, som lärningarna
sjöngo på Öregårdens /Gudmundtorps
socken, Frosta h:d./lantbruksskola
under åren 1886-1887.

2255

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

8

Inspektoren går på gården
han brummar och han svär,
"ja du ska ha en straffda,
du ska min själ ha tre."

Ann. Lärlingarna had vissa dar på
året de skulle göra grovgöre. Skötte de sig
inte under den tiden kunde de senare få en
straffdag då och då.

2255

9.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

I kostallen kan vara bra,
blott man lite på flaskan har,
annars börjar Kristian brumma:
"Din nye jäkel, bjud välkomna".

2255

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

10

Gåtor.

Där kom en man från Engelan
han hade en kappa me sjuhundra lappa
lapp udan å lapp ingan
å lapp ämma ud i smudan.

/tupp/

Gåtor.

Jag är kallast

när det är varmest,

och varmest

när det är kallast.

/ugn/

2255

//

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Ortöj. "Visst seder du illa, men du ved också tala om ed", Ortöj.
sa tatteren om grisen som sad i klämme å skreg.